

SCÉNÁŘ AUDIOREPORTÁŽ: JAROSLAV ČECH

Eliáš: Jaroslav Čech, rodák z Rychnova nad Kněžnou, měl matku konstruktérku a otce vojáka z povolání. V roce 1968 mu bylo devět let a na srpnové události nevzpomíná rád. Když do Československa přijela okupační vojska, jeho táta sloužil v rychnovských kasárnách.

ČECH: *Zatarasili bránu autama naši vojáci. Prostě zabarikádovali. A jak jsme se tam chtěli dostat, jak nás tam nechtěli pustit, protože my jsme jako malý kluci, furt chtěli za tátou, za tátou, za tátou. No, tak nám potom začali střílet nad hlavou.*

Jirka: Kvůli vystoupení proti okupačním vojskům přišel otec o možnost kariérního postupu a v napjaté době mu hrozily potíže. Proto přátelé rodinu přesunuli do Nového Města pod Smrkem. Tady Jaroslav vychodil základní školu. Ve volném čase hrál fotbal, modelařil a také propadl kouzlu Jizerských hor. Vyučil se na Lesnické škole a v roce 1978 šel na vojnu.

ČECH: *Chtěl sem jít pohraničnickům, abych byl v lese, nebo u lesa, což mi nebylo doporučený a zakázaný, protože jsem potom zjistil, že mám v papíru, že jsem politicky nespohlivej.*

Eliáš. Vojna v Žatci nebyla lehká a otcovo působení v roce 1968 mu některé dveře v armádě zavřelo. Jaroslav se v rámci výcviku účastnil spartakiády.

ČECH: *Byly povoleny 3 % ztrát na Spartakiádě. Museli jsme se povinně opalovat, ale abychom byli opálení, tak jsme se mazali naftou. Na place přímo na Strahově cvičilo přes 14 tisíc vojáků.*

Jirka: Krátce po Spartakiádě šel do civilu a vrátil se k práci v lese. A také ke své milé – Marušce. Brzy se jim narodil synek a do jejich života znovu promluvila politika. V práci za ním přišel předseda místní komunistické strany.

ČECH: *Hele Jardo, to by se narodil kluk, vid'? Chtěl bys, aby šel na školu? Tak by se měl dát k nám. Jinak má po škole. No, takže jsem k nim vstoupil.*

Eliáš: O sedm let později byla komunistická vláda svržena.

ČECH: *Po převratu? Vyhodil jsem tu knížku. Vyhodil jsem tu knížku, letěla... nejdřív jsem ji roztrhl, pak jsem ji vyhodil.*

Eliáš: Jaroslav dál pracoval v lese. Od roku 1988 soutěžil v práci s pilou. Je mistrem České republiky a byl i na mistrovství světa ve Švýcarsku. Celý život měl na paměti, že jak se člověk chová k druhým lidem, tak se budou chovat oni k němu.

ČECH: *Dobrý jméno si člověk dělá těžko, ale rychle ho zkazíš, zničíš.*